

Universitätsbibliothek Paderborn

De eruditione christifideliu[m]

Herolt, Johannes

Colonie, 27. X. 1496

De sexto vicio q[uod] est gula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30784

suplicabat h̄tē virgini ut eum iuuaret. Que ipetrauit ut heremita ad eū corrīgendū mutteret. Qd cū facere vellet nec ei loq posset. H̄ingerēs se liberatus fuis/ set. reuersus ad cellā sterū rapif ad iudicū. et sicut p̄us accusat. Sed h̄tā p̄gine eū adiuuātē t̄ mortuo impatore: alt⁹ suc cedens in imperiū illū diuitem t̄ poten/ tem capere voluit. H̄ ille fugiens t̄ om̄ia bona sua pdens ad p̄cedētia officia re/ diens t̄ ad pietatis oga. postmodū yi/ tam in bono finiuit t̄ clusit.

De gula.

Gula detestanda est. Primo qz multū est cōtra deū: qz quis oia p̄cā sint cōtra deū. tñ gula p̄ncipaliter. qz vilissimā crea/ turā dēficit. s. ventrē suuz. Juxta illud apli ad phil. iij. Quoꝝ deꝝ vēter ē. ybi dicit Aug⁹. Hoc ab hoīe colis qd p̄ ce teris diligis. Un Hugo in suo claustra li Holēt dīs tēpla cōstrui. altaria erigi. ministri ad seruicēdū ordinari. imolari p̄c/ ses. thura cōcremari. H̄icdem tēplum gule est coqna. altare mēsa. ministri cocī imolate penses cocte carnes. fumus in/ censorū odor sapoz. Et talisydolatria est deterior qz ydolatria paganoꝝ. quia illi auro t̄ argeto t̄ marmoreis lapidib⁹ diuinos honores impēdere solebat. sed gulosis vētrem p̄ deo honorat. q̄ est q̄ si laterna. Et ppterēa videt hoc viciū detestabilius cūctis alijs vicijs t̄ petis. qz hoc viciū deū blasphemat. Un Au/ g⁹. de vībis dīm. Si immoderatōe vo/ racitatis debitu moduz nature excedis qntūcūq̄ laudes lingua carmīs rsoner/ tū vita blasphemat. Scđo detestanda est gula. qz multū placet diabolo. ex eo q̄ in hoīe guloso est requeſ diaboli. Un Math. xij. Lūz immūndus spūs exierit ab hoīe. abulat p̄ loca arida q̄rens req/ em t̄ nō inueniet. Et nota q̄ loca arida sunt hoīes tēperate viuētes. in qb̄ dia/

bolus nō inueniet requeſ. Un etiā in sig/ nū hui legio demonū dixit dño. ut has/ beſ Mathēi. viii. Si ejacis nos hinc mitte nos in gregē porcoꝝ. qd dñs pm̄ sit. Un dī glo. Nisi q̄s more porci vire/ rit: diabolus in eo potestatē accipier. Ex quo p̄t q̄ diabolus habet potesta/ tem sup̄ gulosoſ. Itē placet diabolo: qz illo vicio tēptauit hoīem in statu innoce/ tie t̄ in paradyſo. Itē p̄t in xp̄o. q̄ cum/ ieunasset. xl. dieb⁹ t̄ noctib⁹: tunc tēptaz/ tor dixit ei. Si filius deī es dīc vt lapi/ des isti panes fiāt. Et rō q̄re libēter tēp/ tat hoīes etiā bonos cū isto vicio. qz p̄c/ eos dēcē. t̄ facili trahere ad alia p̄cā/ sez ad accidiā t̄ luxuriā. Un Greg⁹. in/ pastoral. dicit. H̄i vēt nō aſtrīngit ſit̄ cūcte ſt̄utes obruunt. Itē placet diabo/ lo. qz iſte q̄ hoc vicio a diabolo tenet val/ defirmis tenet. qz q̄ assuerit ſt̄; guloſe vi/ uere vix t̄ difficulter p̄nt huīc vicio renū/ ciare. vii. Iſid. in li. ſoliloq̄. Difficile eſt/ p̄cī ſuetudinem vincē. prau⁹ vſus vix/ aboleſt. Hoc p̄z maxie in ill' q̄ a puericia/ crapulose t̄ delicate nutriti ſunt. q̄ poſt/ modū vix velraro abstinētes ſūt. niſi ſig/ pabundās gratia dei operareſ in illis. Et eſt rō. qz fm̄ Arēſto. vii. Eth. Cō/ ſuetudo eſt altera natura. Eridē. Diffi/ cile eſt rēſiſtē ſuetudini q̄ affilatur na/ ture. B. Tertio detestanda eſt gula. qz nocet homini in corpe t̄ in aīa. Pui/ mo in corpe. qz infirmitates corporis ge/ nerat. Eccī. xxxvij. In multis eſcis erit/ infirmitas. Seneca in ep̄la. Multos/ morbos multa ferula fecere. qz multe/ ppter crapulā efficiunt cōtracti. leproſi. hydropici. paralitici. t̄ ſic de alijs. Et/ hec ē magna facuitas q̄ hō ppter delec/ tationē vnius hore om̄i tpe vult eſſe in/ firm⁹. Itē vitā hoīes abbreviat. Eccī. xxxvij. Propter crapulā multi obierūt/ qz fm̄ doctores gula plures interficit q̄/ ensis. Hic ecōuerſo abstinentia cauſat ſa/ nitatem. et prolongat hominis vitam. Unde Eccīlaſt. xxxvij. Qui autē abſtē

De peccato

mens est adhuc vitā. **Vñ** Hiero. in qd
dam ep̄la. Mater sanitatis abstinentia
mater egritudinis voluptas. **Vñ** etiā
Aresto. de regimie p̄ncipum. Abstine-
re a comeditionib⁹ nimis et supfluitate ē
summa medicina. Item abstinentia pro-
longat vitam. hoc patz in p̄ncipio mun-
di qñ hoīes ita diu vixerūt. sicut adam
q̄ vixit. dccccxx. annis. Item noe q̄ vix-
it. dcccccl. annis. Item mathusale q̄ vixit
dcccclxix. annis. q̄ fuit antiquor int̄ omes
in veteri testamēto. Item hoc patz in san-
ctis noui testamēti. sicut in iohē euāgeli-
sta. qui vixit a tpe passionis xp̄i. lxxij.
annis. et totū cōpus vite sue fuerūt. xcix.
annī quos vixit. Item Hieronym⁹ vi-
xit. xcviij. annis. Item b̄tis paulus he-
remica vixit. xcij. annis. Item b̄tis an-
thonius vixit in heremo. xv. annis. Item
hoc patz carthusiisibus et alijs religios
q̄ diu vivūt. q̄ abstinentes sunt. ergo be-
ne dī. **Ecc. xxxv.** Qui abstinentis ad
huc vitam. Item gula nocet hoī in tē-
poralib⁹. hoc patz in illis gulosis et ebrio-
sis hoībus. q̄ quicqd p̄ totam hebdo-
madam lucranū vnde se et uxorem et pue-
ros nutritre deberent: in taberna consu-
mūt. **Vñ** Ecc. ix. Operari⁹ ebriosus
nō locupletat. Item noīz hoī in aīa. q̄ po-
tētias aīe ḡuat. **Primo** ḡuat mēoriā: ut
gulos⁹ obliuiscat sui creatoris. **Vñ** Ozee
xiiij. Saturati sunt et eleuauerūt cor suū et
oblitū sunt mei. Item intellectus offulca-
tur p̄ gulam. et p̄ immoderātiā cibi et po-
tus. q̄ intellectus datus est hoī ad dēū
intelligendum. **Vñ** Hiero. Nihil adeo
obruit intellectū ut p̄missatio. Hoc p̄
q̄ riciunus melius intelligit et melius di-
spositus est an comedionē q̄ post. Item
voluntas que data est hoī ut eam debe-
at conformare voluntati diuīne. et eam
debeat inhabitare sp̄ūsanctus p̄ chari-
tatem et dulcedinem: qua p̄natūr homo
gulosus. **Vñ** apls. i. Corinth. ii. Aīa
lis homo non p̄cipit ea que deisunt. **Vñ**
Aug⁹. libro. v. confessionum. Gaudiū

diuīne dulcedinis nō degustas: si carna-
li delectatōe cor maculas. **Vñ** Bern⁹.
Quo modo ignis et aqua lumen esse nō
possunt. sic sp̄iales et carnales delicie in
eodem se nō compatuntur. Item gula
denigrat animā. **Thren. vii.** Denigra-
ta est facies eius sup carbones. Hiero.
Nūc cutis sordidam aīam ostendit.

Hequitur de his q̄ sunt reprehē-
sibilia circa comediones. Et sūnt
septem. **C** **P**rimū est q̄
debitū tps comedere. naī sicut serui dei
in doctrinā xp̄i p̄mo querūt regnū dei
sic gulosi (quoꝝ deus est vēter) p̄mū q̄
runt regnū dei sui. Et regnū dei sui est
esca et potus. **L**ōtra qđ dicit apls Ro.
xiiij. Nō esca et potus est regnū dei. **Vñ**
Esiae. v. dī de gulosis. **G**e q̄ consurgi-
tis mane ad sectandum ebrietatem. **E**r-
go merito reprehēdētus est q̄libet xp̄ia-
nus qui dī mane comedit aīq̄ aliquod
pater noster dicat vel deo aliquā reuel-
tātiā exhibeat. Quia q̄libet homo de-
bet p̄mo cibare animā cum deoꝝ orō/
nibus et sanctis meditatiōibus. q̄ nobis
litor est corpore. **Vñ** Bern⁹. Totū mun-
dus ille precium vnius aīe estimare nō
pōest. Nō em̄ pro toto mundo aīam su-
am daret qui pro humana aīa suam de-
dit. Aug⁹. Maius est damnū in amissione
vnius aīe q̄s mille corporꝝ. **C** Se-
cundū quod est reprehēsibile est quādo
q̄s nimis delicata cibaria vult habere.
Vñ legitur Numeri. xi. de filiis israel.
q̄ in deserto carnes desiderabant. et p̄p-
ter hoc iram dei incurserūt Dīs. Adhuc
esce eorum erant in ore eorum et ira dei
ascendit super eos. Quāuis satifaceret
desiderijs et cōcupiſcentijs eorum. tamē
nihilomin⁹ eos puniuit. **Vñ** ps. Pluit
sup eos sīc puluerē carnes. **D** **C** Si
endū. q̄ nō debemus petere delicate cib-
aria ppter tria. **P**rimo. quia vēter est
vas immundū quod corrupit cibos
p̄ciosos. **Q**uis em̄ preciosum balsamū
infunderet in vas immundū. Unde

fie. cum intrauerit: nonnesi specula haberemus inventre d̄ cibis preciosis eru h̄ esceremus. **E**ccl. q̄r erunt duo etra vnum. sc̄z corpus et cibus delicat̄ contra sp̄m. Sufficit em̄ et cupiscentie malicia sua: vt non plus per delicata cibaria accendatur. igitur lumenda est necessitas et non superfluitas. Quia fm̄ aplm. **C**aro concupiscit aduersus sp̄m. **T**ertio q̄r qui consuevit vtrī cibarīs preciosis post modū semp vult ea habere. Ergo pueri non delicate nutriendi sunt. tuz q̄r ex h̄ sepius infirmant̄ et debilitant̄. et quādo q̄z moriunt̄. tum quia in senio etiā talia volunt habere consueta. **U**nde **H**alom̄. puer. 22. Adolescens iuxavitam suam graditur: et cum senuerit: non recedit ab ea. **U**nde etiā **A**risto. dicit. 7. pol. Pueros esse sine vino est bonum. **T**ertiū q̄d est reprehensibile est quādo aliquis sumit nimis. vt legis d̄ zodo mitis. **G**en. 18. Sicut eī pluia nimis magna nocua est sic etiā nimis parua non valz. sic quisquis puidet sibi diligenter debet q̄ non nimis multum sumat. ne cibus aggrauet corpus. et suffocet rationē. nec etiā nimis modicū. ne corpus nimis debilitetur: sed in medio constat virtus. **U**nde **A**risto. ii. eth. Hec uiz in omnib̄ est laudabile. Quia fm̄ **H**ugonē de sancto vicit. **C**aro si cibariā vñ est seruat̄. et sic domāda est vt nō sup̄biat. **E** Quartū quod est reprehensibile est. quādo quis nimis audire et ardenter sumit cibū. Signū autē hui⁹ audiatur est quādo sic anim⁹ homis ad cibum tāto ardore concupiscentie trahit vt nihil sinat hoīem de deo cogitare vel de alijs bonis. sed effundit se super cibuz rānḡ brūti animal. et hoc vñqz non est bonum. nec rationabile q̄ homo fūdat se super cibū vt animal irrationale. Et etiam corporaliter nocet quia ad sanitatem corporis valet q̄ cibus honestez ou dinate et moderate ī geratur. quia can to facil⁹ et salubrius digeritur. Ergo cō

tra istam audiatur bonum est laudabile. q̄ quilibet homo ante sumptū em̄ cibū ad min⁹ dicat vñ **P**ater noster. et ante signum crucis faciat q̄z cibū sumat. **E**xemplum demoniali que ī horto comedit lactucā sine signo crucis. et sic dia bolum cū lactuca comedit. **U**nde dicit beatus **G**regor⁹ in dialogo suo. q̄ qui dam cōuersus bibit vnum in ciuitate sine licentia et sine signo crucis. et sic dia bolum cū vino bibit. **E**t in principio mensa homo debet cogitare d̄ pauperib⁹. sic q̄ vellet q̄ quilibet pauper int̄m habet: et debet eis ī partiri elemosynā sua. et mensa sua in quātū facultas admiserit. **U**nde **C**atho. **D**um sedes ī mēla p̄mo de paupere pensa. **T**unc bene prandef̄ cum ch̄s adesse videſ. **E**t infra p̄ndū dum sedent ī mensa debet loqui de bonis et honestis et deficitis. et debent caue verba scurilia mūdana et detractoria. **E**xemplū legitur. q̄ quidā diues ī uitā uicinos et cognatos suos locādo eos ī vna mensa. et ī alia mensa etiam pauperes collocauit: vñ inter pauperes qui fuit lance⁹ homo vidit ī principe mense quādo benedictō eis dixit. et p̄ma duo ferulae comedērunt angelos circūdare discubentes. quia loquebātur de deo. **E**t postmodū ceperunt loq̄ mūdanaz consequent̄ vitiosa et detractoria tunc demones assuerunt et discubētes circūdederunt. et angeli fugient ab eis et derunt locū demonib⁹. **T**unc fleuit ille sanct⁹ homo Postmodū itez ī fine mensē ceperunt loqui de deo et de hoīis. et tūc angeli redierunt et demones fugierunt. tunc ille homo hoc videns cepit alacritate. **T**unc postmodū interrogauerunt illum bonū hoīez quare fleuisset. et post modū risisset. et ipse manifestauit eis ea que vidit. et exhortatus est eos vt vñici q̄z essent cum hoībus cōgregati libenter et moderatē loqui de deo et honestis In signum hui⁹ dicit christus in euangelio ubi duq̄ veltres congregati sūt ī noīe

L i

De peccato

meo ibi sum in medio eoz. Itē post mē
sam tunc quilibet dū dicere gratias. et re
gratiari deo de bonis pceptis. **U**nū apl's
Ephe. v. In omnibz grās agētes. **U**n
de Aug⁹. de verbis dñi. **S**i quid man
ducas et bibis ad refectionem et repa
tionem membrorū: et grās agens ei qui
tibi tribuit mortali et fragili suffragia:
cibus tuus et potus laudant deum. **E**x
his patet. q̄ homo qnq̄ potest utri pre
ciosis cibis sine peccato et ali⁹ in grossis
cibarijs potest offendere deum et delin
quere. **U**nd Aug⁹. de doctrina christi
ana. Potest esse ut sine aliquo vicio cra
pule vel voracitatis p̄ficiissimo cibo sa
piens vtratur. **I**nspiens aut̄ fetidissima
gule flamma in vilissimuz olus inardescat.
Item Aug⁹. Non propter porcum
sed propter pomum mortem p̄mis bo
mo inuenit. **E**t esau p̄matū lūū nō pp̄
ter gallinā sed pp̄ter lenticulaž perdidit.
Et legimus regem nostrū nō de carne.
sed de pane esse temptatum. **Q**uin
tum quod est reprehēsibile est nimia stu
diositas et sollicitudo p̄parādi cibaria.
Aliqui quasi per totam diem occupan
tur circa p̄parationem cibariorum ven
tris q̄ vix vel nūq̄ vñā missam possunt
audire. sed et de cibarijs anime modicū
vel nihil curant. Aliqui etiam et si perse
nō faciāt: tamē oportet q̄ anciller fami
lia tñm occupent circa illa q̄ negligunt mis
sam et fūmonem. et raro p̄nit intrare eccl
esiā p̄ncipaliter in die dñica. cū tamē qui
libet teneatur illa die audie integrā mis
sa sub precepto ecclie: et talis neglectō re
dundat in dños illoꝝ q̄ sic eos occupat
Unū Hugo in suo clauſt̄. Quidam su
persticium nimis in preparandis ci
bis studiū adhibent decoctionuz fritari
orum et condimentoꝝ genera excogitan
tes. modo mollia. modo dura. modo fri
gida. modo calida: modo cocta. mō as
sa: modo pipere. mō allio. modo cimino
modo sale cōdita. fm̄ consuetudinem p̄
gnantū mulierē desiderantes. et cū tñ
ta sollicitudine p̄parātur: vt deuoratis
quatuor vel quinq̄ ferculis prima non
impediunt nouissima: isti habēt colere
ventrem suū tanq̄ dñi. **E**t tales gulosi
raro vel nūq̄ cōtentisunt de cibarijs ip
sis p̄paratis. **E**tiam quādovx orv̄l fa
milia fecerūt oēm diligentiam suā in p̄
parādo cibaria: tūc adhuc cōquerunt et
murmurāt. **A**ut sūr nimis falla. aut n̄i
mis frīxa. aut nimis mollia. aut nimis
dura. et sic de alijs. **H**i aliqua negligē
tia notabilē cōmissa est p̄parādo ciba
ria: tūc irascunt maledicēdo vxori et fami
lie. **I**nsp̄ qnq̄ blasphemāt zvolūt scu
tellas ipis. s. v̄xori et familie ad collū p̄ij
cere. **T**ales cogitare debet et q̄ dñs idō
pmiserit illā negligentiam fieri: vt recog
nosceres te non esse dignum comedere
cibaria bñ p̄parata. q̄ forte es pecca
tor mortal. et antea in gratius fūisti deo
d̄ bonis cibarijs: q̄ ex p̄uidentia diuina
habuisti. v̄l etiam quia antea in bene p̄
paratis cibarijs excessisti. et deum offen
disti. **E**t ergo deus iam punit te in illis
q̄bus peccasti. imo qn̄ recognoscet esse
in peccato mortali. tūc scire debes q̄ nō
es dign⁹ comedē panē et bibē aquaz ad
saturitatem. sed vix debes sumere purā
necessitatē ad sustentatōem natuē. **E**t
ratio huius est quia peccator indignor
est omnibz creaturis. ergo nō est dign⁹
habēsum alicuius creature q̄s idō d̄s
creauit ut hoīes v̄sum illarū creaturaz
haberent. et deo de hoc grās ageret et ei
fuissent. **H**z heu tales pccores et gulosi
homines plus consumunt de creaturis
q̄ boni homines de quo deo nunq̄ vel
raro regratant: nec ei seruunt. h̄ poti⁹
mundor diabolo seruire volunt. de qui
bus omnibz sic v̄lis districtā rationem
reddituri sunt deo. **E**x q̄seq̄tur q̄ mer
ito nullus debet de cibarijs murmurare
vel blasphemare. h̄ pro peccatis suis de
beret hoc sustinere et cogitare: q̄ christ⁹
pro peccatis nostris in cruce p̄dēns co
medit̄ bibit amarum cibū et potū. vñd

Propositum. Dederunt in escaz meā fel: et i sitū mea potauerunt me acero. **S**extū reprehensibile est nimis frequenter sumere cibum. Sufficit enim homini sano bis in diesū mere cibū. Frequens autē sumptio multū nocua est corpori sicut medicos. nā addere cibum supra cibum nondum digestum impedit digestionem et corrum pī virtutem digestuam. Secus aures est de laborantibus qui in magnis laboribus desudant ut sibi victū et necessaria querant. Item sicut de pueris intelligendum est qui sunt in augmento. scz q adhuc crescit quibꝫ licet pluries comedere. si necessitas requirit maxime: si nō est dies ieiunij sub precepto ecclie.

Septimus reprehensibile est varietas ferculorum que reprehēsibilē ē īmod et nocua homini non solum quantum ad animam: sed etiam quantum ad corpus. q autem varietas et multiplicitas ferculorum nocet corpori: hoc probat **D**acriobius per quinqꝫ. Primo probat per hoc q animalia ut frequenter sunt sa na que vtuntur simplici cibo et assueto: sue nature conuenienti: et nullo modo libenter vtuntur illis que sunt contraria sue nature. Cuius oppositum homo rationalis sepe facit. s. comedendo et bibēdo ea que nō competunt sue nature. Et solū ut satis fiat delectationi et appetitu.

Secundo modo probat hoc p arte medicine. quia medici suadent infirmis comedere et bibere simplicem cibum et potum. et non diversa fercula assat avel frixa. Et ratio huius est quia simplex cibꝫ et potus magis est digestius. Et etiaz quia anteas se nimis repleuerunt diversis cibarijs. Et sicut arist. n. eth. Medicina fiunt per contraria. q̄ oportet eos post modū abstinere: et simplicem cibum sumere. Tertio probat hoc. verbi gratia. Si duo homines eiusdem complexionis biberent eandē mensuram: tunc habe ret diversa vīna simul et semel: tunc cūtius infirmaretur: et minus copeteret sue na-

ture ille multiplex potus. q̄ ille qui bibit simplicē potum. licet in eadem mensura q̄ntum ad quantitatem. **H**ic simus liter est de cibo intelligendū. Quarto probat per hoc. si quis postmodū infirmatur: tūc media possit eo facilius cognoscere: vnde habeat infirmitatē illam q̄ si diuersa pocula bibiss̄. **Q**uinto probat per hoc: quia natura est uniformis ī operatione sua. Cum autē homo comedit diversa et multiplicata fercula: tunc natura digerit illum cibum qui magis est digestius: remanēte illo cibo q̄ min⁹ ē digestius ī stomacho. et cū hō gulosus sup addit iterū cibum. scz comedendo eroplendo se ante digestionē: tunc ille cibo qui manet in stomacho indigest⁹ fit putridus. sic stomachus corrumpitur. et homo frequenter infirmatur et moritur. **V**n Heneca. Multa fercula multos morbos fecerunt. Unde etiā sapiens dicit q̄ gula p̄les interficit q̄ ensis. Ex his omnibꝫ patet q̄ ystius et salubrius etiā quantum ad corpus est comedere simplicem cibum et bibere simplicem potū et assuetum.

Quinque modis potest q̄s peccare in gula.

Equitur declarare quot modis homo in comedendo vel bibendo peccat mortaliter. Respōdeo q̄ principaliter quīqꝫ modis. **P**rimo quādō diligō corpus tantum q̄ contra preceptum ecclie paratus suz comedere diebus ieiuniorum: cū tamē bene possem ieiunare: sed nolo corpus meū in tantū grauare. et sic soluo ieiunium sine causa ab ecclie preceptū. **U**nde Hermā. deschilditz dicit. **Q**uādō aliquis in ordinationi gule vel concupiscentie inheret tantū ultimo fini. sicut de quibusdā dicitur ad Philippen. 3. **Q**uoz de⁹ yent⁹ est: q̄ rum finis interit⁹. Ita q̄ talis quasi deum cōtempnēs parat⁹ sit p̄cepta dei trās gredit⁹ delectationes gule assequatur. talis grauit̄ peccat. **G**eo cum q̄s

L 2

De peccato

sumit cibum illicitum sive prohibitum. sicut adā in paradiſo comedit cibum illicitum et sibi prohibitum. ideo expulſus est. **H**ic similiſ ſi quis comedederet carnes vel etiaſ lacticinia in quadragēſima cibum illicitum et prohibitum comedederet. **C**irca quod queritur: a quibus cibis ieunantes debent abſtinere. **R**espōdeo fīm **T**homā ſed a ſcōe. q. c. 47. In ieunio quadragēſimali int̄ dicuntur vniuersalit ſua et om̄ia lacticinia. In alijs aut̄ ieunij ſt̄ diuerſe conſuetudines. quas quicq; obſtruare debet fīm mores eorum int̄ quos p̄uerſatur. dīſt. 4. deniq;. **E**lus aut̄ generaliter carnū in om̄i ieunio prohibit⁹ eſt. quia generaliter magis delectabilis eſt. et ad humorem luxurie magis cooperatur. Unde in ſexta feria neceſſe eſt abſtinere a carnibus et in ſabbato fīz generalē p̄ſuetudinē. extra de obſ. ieui. c. **C**onſilii **C**ōcordat **H**oſtiēn. **S**cīdū q̄ quilibet homo tenetur totaz quadragēſimali qui ſani et fortes ſunt. zyti bene poſſunt tali cibo. ſecus eſt de illis qui ſunt infirmi et debiles. vel etiā mulieres pregnātes et lactātes pueros; v̄l etiā in puerperio exiſtentes. quia ſi neceſſitas debilitatis corporalis impedit eās non tenetur ieunare. immo ſi timeat⁹ p̄babilit̄ periculo eaz vel ab oſtu: non ſolum p̄nt ſed tenetur ſoluere ieunia. **T**ertio mō quādo quis ſcient⁹ cibū ſibi nociuuſ in viribus et in corpe comedit ppter ſolam delectatiōem qua non vult carere: talis grauit̄ peccat. q̄: facit contra charitatem qua homo tenet ſe in deo diligere. et vires ſuas preſeruare: vt deo diutius poſſit fuire. p̄ſ. **F**ortitudinē meā ad te cuſtodiā. **C**ontra h̄ talis faſ gulōſus et volūptuof⁹ q̄ vires corporis debilitat ſciēter. et vitam ſibi abbreviat. ſumendo rālem cibū vel potū qui nō cōpetit ſuenaſture. ḡ tātuſ poſſet eſſe appetit⁹ illicitus ad tāle nociuuſ cibū vel potū q̄ hō ḡuit i hoc deo offendere. Aliqui p̄o dīſunt.

Scio hoc nō cōpetit mihi comedere vel bibere cū tñ eque bene ſumūt. quare tñ ſumis ſi nō ſuenit tibi. **R**espōdeo ut ſatisfaciā appetitui et delectationi. **S**cīdū tñ: q̄ oīs cibis creatus eſt ad ſuſtenatiōem nature: ut inde hō deo ſeruiat. **E**rgo ſi vnuſ cib⁹ tue nature non conuenit: tunc bonitas dei creamit diuerſa cibaria: vt ſic te cū cib⁹ tue nature compeſenti cibare poſſis. Item qui ſeſſiones longas faciunt et coſfeſſiones et cōuiuiā ppter ſocieratē et cōplacentiā hoim: q̄ poſtmodū qñq̄ infirmant̄. vel etiam qñq̄ citi⁹ morūt̄ ex talib⁹ longis ſeffi onibus et ſuperfluis coſfeſſionib⁹. **E**t etiam poſt ſunt in diſpoſiti in ſuſtio dei. et negligunt ſalutem aī ſue. et tales etiā ḡuiter deum offendunt̄. **S**ilrilli peccat qui talia conuiuiā faciunt. **Vn̄d Aug⁹** Quicq; ad bibendū p̄nus fuerit: v̄l in conuiuio ſuo alios aduauerit p ſe et p ſp̄is in die iudicij reus erit. **Z** **C**uarto qñ quis ſumit cibū licituſ et ſanū. h̄ excedit in niſicitate: ſic q̄ perdat rōem: vel nauſeam h̄z vel vomitū ppter ſuſperfluā crapulā. et talis etiā grauit̄ peccat. **C**irca quod ſcīdū fīm **H**enricū d̄ ſir maria. Quicq; inebriaſ vel qui excedit mensurā in coſeſſendo: ſi hoc facit cū ppoſito et intentō peccat mortaliter. **H**ec uis eſt ſi fit ignorant̄ et ſine ppoſito: et ſi caſu euenerit. vel ex fortitudine cibi vel potuſ vel fragilitate ſument̄ tūc em̄ veniale eſt. **S**cīdū fīm **H**er. d̄ ſchilz dīſt: qñ quis tantū ſumit de ciboz potu q̄ vomitū ſequi oportet. vel alia in ordinatiōem. vel tātuſ ſupfluē ſumit cuſ ſuo grauamine etiā ſine vomitu. vñd de berent et poſſent plures alij ſuſtēcari. q̄ forte fa me pericit̄ turvel forte magna i edia purgentur. credo q̄ in talib⁹ caſib⁹ cotingant̄ peccata mortalita. q̄ manuſte feſte patet q̄ talis coſfeſſio ſit contra charitatē dei et p̄ximi. **I**te d̄ niſia ſuſptione cibi fīm eundem doctorem quando tanta eſt q̄ ppter eam ratio absorbet

et corpus scienter nimis ad rebellionem
spūs et ad carnalia via incitat: ita quod ho-
mo certitudinaliter scit quod sumptibus talis
bus cibarijs vel in tanta quantitate ipse
nullo modo potest perseverare nisi pec-
cata mortalita incident. credo quod sit pecca-
tum mortale. quia ille voluntarie p̄cipi-
tat se in periculum. De ebrietate autem
scendunt quod quia directe ratiōnis
impedit et vehementer quod commissatio cujus
tū bonum humānum fundet in ysu ratio-
nis doctores tenent communiter quod ebrie-
tas ex genere suo peccatum mortale est.
quādō hō qui febris scit, perto potu
esse inebriatiū et camen scient immod-
erate et volitarietatem sumit illū. Hecus tamē
si nesciret potū esse inebriatiū vel tā su-
bito inebriatiū: vñ nō credit nec intē
debat ex p̄posito eū sumere immoderatē:
tū sic p̄t esse p̄cēm veniale. Et credo quod
minus sit p̄cēm ebrieras in his qui ha-
bent debilita capita qui citissime ex potu
modico inebriantur: nō tamē audito dice-
re quin in eis sit p̄cēz mortale. Et forte
in aliquo tāto viliores reputant illi i mo-
ribus et ex natura male dispositi quāto
cūtius et facilis ysum rōnis et bonū huma-
nū amittunt. Et cū debilitatem suā mul-
totiens experiantur sibi nō cauēt. Et p-
ranto etiā ebrieras p̄t esse in eis graui-
p̄cēm, p quanto est magis p̄tinua. quod sic
in habitu deducit. et ipi peccare videtur
ex habitu non ex passione aliquā yligno-
rantia. Ebrietas valde detestanda est.
quia non solū est p̄cēm mortale fīm ge-
nus suū: sed etiā maximū p̄cēm. et m̄ltio
rū p̄cēoꝝ causa. Vñ origenes omel. 27
Ebrietas est m̄t oīm viciꝝ. si c̄ econuer-
so sobrieras est mat oīm virtutū. Item
ebrietas facit de hoīe bestiā. de robusto
infirmitū. d̄ prudēte insanū. Vñ Amb.
in li. d̄ p̄nia. Ebriosus cū absorberiū
absorbet avino. ab omnina fā a deo. despi-
cis ab angelis. deridet ab hoīb. destitu-
itur a ytutib. infundit a demonib. Hci
endū q̄ valde p̄cūlosū et stultū est in e-

briari. quod ebriosus cōparat aīalīrōna
li. Contra qđ dicit ps. Nolite fieri sicut
equus et mulus quib⁹ non est intellect⁹
Quia hō p̄ rōnem differt ab alijs aīa/
libus irōnabilib⁹. Unde Arist. 7. poli-
ticoꝝ. Int̄ oīa aīalia homo sol⁹ h̄z rōez
Item quod dānosum et p̄cūlosū sit hoīez
inebriari. p̄z ex hoc quod si hō in tali ebrie-
tate occidit. vñ alias quacūq̄ morte mo-
ritur. eternalit̄ dānabitur. et est p̄cūlo/
sissima mors. quod probatur ex eo. quod cū ho-
mo ex deliberatōe et p̄posito inebriatur:
tunc peccat mortalit̄. et illud p̄cēm non
remittit sine vera p̄tritōe: sed interim quod
ē p̄uatus ysu rōis non p̄t p̄teri. ergo si
sic moritur: nunq̄ saluabitur. Hec est:
quod homo rōnalis submergitur. vel alias
occiditur: tunc in momento p̄t cōteri de
p̄cēs suis. et saluari. Vñ Aug⁹. Ebrie-
tas aufert memorā. dissipat sensuꝝ. co-
fundit intellectuꝝ. concitat libidinē. om̄ia
mēbra debilitat. vitā diminuit. et oīm
salutē extimiat. qual aīt erit pena gu-
losorum. et poterib⁹ ebriosos p̄z p̄ tale exem-
plū. R. Legis quod quidā miles fre-
quent inebriebat. et cū quodā crusibulo
ad dedicationes iuit. et tabernas freqū-
tauit. sed de ecclīa et indulgētijs modicū
curauit. Qui postmodū infirmatus ro-
gat est a deuota filia sua: ut ei p̄ mor-
tem appareret. et statim cīndicaret.
Post obitum eius infra. xx. dies appa-
ruit: crusibulū in manu habuit. et igne
ex toto fuit. et filia eius p̄terita quesivit
quis esset et quid cū crusibulo vellit. Qui
r̄ndit pat̄ tu⁹sum. et in isto crusibulo ha-
beo potū meū. De quo ps. dicit Ignis
sulphur spūs p̄cellaz p̄s calicis eorum:
Tunc secūdo quesivit. vt̄ sibi suffraga-
ri posset. R̄ndit nō. immo nec oīs sanctis
in celo quod sententia euā gelij d̄ata est sup-
me. ybi dī. Ligatis manib⁹ et pedib⁹ p-
hycite eū in tenebras exteriores ybi cīt fle-
tus et stridor dentū: Tunc clamaē ince-
pit ter. ve ve ve ve Ve in amaritudine. ve
in multitudine; ve in eternitate penarū.

L 3

De peccato

Un etiā Gregz. in moral. Qui nūc mā
lese in voluptatibz dilatat. illū postea in
supplicibz pena angustat. **C** Quinto cū
q̄s itātū diligat cibū & appetit delecta-
tionis est causa final' & pncipalis sumen-
di cibum delectabilem. **E**t sic preponit
talem delectationem deo qui pncipal'
& finalis causa debet esse i omnibz ope-
ribus. **E**t talem delectationē querunt
homines voluptuosi qui solū km corp'
vivunt. & curā carnis in desiderijs per-
ficiunt. **U**nde apostol' Si km carnem
vixeritis moriemini. De quibus etiam
dicit. Hyeronim⁹ i eppla. Difficile. imo
impossibile est: vt presentibus quis & fu-
turis fruatur bonis: vt hīc ventrem ibi
mentez implete. & de delicijs trāseat ad
delicias. **S**cindum tamen cum quis
esurit: & sic esuriendo comedit & delectat
in cibo: non est peccatum. quia hoc éna-
turale cuiilibet animali. **I**tez si quis pre-
parat cibum ea intentione: vt eūz sume-
re pos̄. t. quia aliter non posset. hoc iterp
pōret fieri sine peccato. **U**n Aug⁹. de
verbis domini. Utantur diuites con-
suetudine infirmitatis sue. sed doleant
se aliter non posse. **H**elius enim faceret
si aliter possent. Ergo quilibet christia-
nus cibum sibi preparatum debet cum
gratiā actione accipere. nec nimis audi-
de comedere. nec nimis delicata cibaria
appetere. sed necessitatem cibariorum ac-
cipere. & semper in deum corde attende-
re. si non semper actu tamē habitu. vn/
de beatus Augustinus de verbis dñi.
Si quid manducas & bibis ad refectio-
nem & recuperationem membrorum. et
gratias agas ei qui tibi mortali h̄ec suf-
fragia tribuit. cib⁹ tuus & potus tu⁹ lau-
dat deum.

C De multiloquio & alijs filiabz gule.
A Equitur de filiabus ipsius gu-
le. Quarum p̄ima est multilo-
quium. scilz detractio. vitupera-
tio vel alia verba inania & superflua. quā /
do enim repletis sunt: tūc detrahunt. tunc

rident. tunc dissoluunt & fluunt ad su-
tilia: sic q̄ vix os custodire possūt. p̄lus
Postvinū verba: post imbrē nascit her-
ba. **C** Nota q̄ a multiloquio deberent
hoīem cohībere quinq̄. **D** rīmū qr m̄l/
tiloquī hoīem audiētibz odiosū reddit
Unde quidā p̄hs interrogat? q̄no poss̄
homibz placere. r̄ndit. **S**i gesseris op/
timaz locut' fueris pauca. **H** cōm qr ē
signū stulticie. **U**nde scriptū est Eccl. p
Stult' verba multiplicat. sic econuerso
taciturnitas est signū sapientie. **U**n Se-
neca. Taciturnitas hoī stulto' p sapien-
tia reputat. **T**ertiū qr multiloquī im/
pedit conuersiōnē hominis sic q̄ nunq̄
advey pfectū p erueriet **U**n Job. **N**ū
quid p̄bosus iustificabif. **U**n etiā Ja-
cobi. p. **Q**ui putat se esse religiosum nō
refrenans linguā suā: b̄mōi vana est re/
ligio. **Q**uartū qr in multiloquio nō de/
erit p̄cēm. Ecclesiā. 20. **Q**ui m̄ltis utr̄
verbis: ledit animā suā. **H**ic econuerso
qui odit loquacitatē extinguit maliciā
& qui custodit os suū: custodit aīam suā
Quartū qr redditū sum⁹ rōem de ver/
bis ociosis. **M**ath. 12: De om̄i p̄bo occi-
oso q̄d locuti fuerint hoīes redditū st̄
deo rōem. **S**cindū circa p̄missa q̄ qn/
do hoīes in ip̄o m̄ltiloquio cadūt ex p̄/
posito in verba turpia puta detractōes
vel aliqua quesit̄ p̄tra honorē dei: v̄l ī
nōumentū p̄ximi. semp est p̄cēz morta/
le. q̄nq̄ tamen p̄t esseveniale q̄n pro/
cedit ex naturali garzulatione alicu⁹. si
ne p̄cō tñ forte nunq̄ est. qr in multilo/
quo non deerit p̄cēz. **N**e reputat m̄lt
loquī si quis ad laudē dei vel ad edifi/
catōem p̄ximi p̄dīcādoyel docendover
ba quantūcunq̄ multa dicit. sicut patet
p̄ b̄m Augustinū. xij. de ciui. dei. c. vi.
C Secunda filia est immūdicia: q̄ solet
prouenire ex gula. vt est yomitus & fetor
& eructationes & pollutiones nocturne
& luxurie. **Q**uia venter estuans marito
spumat in libidinē. & tales de manest̄
sicut sepulchrum feridum. **U**nde psal.

V mōzo .i. vīno

Sepulchrum patens est guttura eorum
Sciendum quod talis immundicia scilicet
vomitus est quedam in honesta altera-
cio corporis proprii quod homo ex chari-
tate tenetur diligere et contrariae cha-
ritati et honestatis virtutis. **E**t ideo secundum
genus suum est peccatum mortale; quando-
ex voluntario defectuoso motu gule pro-
cedit vel ad ipsam ordinatur. **E**t dico
voluntario: quia si esset inuoluntarius
et mere naturalis pura ex debilitate sto-
machii posset esse peccatum veniale vel nul-
lum. **V**el etiam si quis propter medicinam vo-
mitum sibi ficeret non peccaret. **P**

Certia filia est scurilitas. id est spot;
Wort. lichtfertigkeyr yl hubescheyt. quod
gula mouet hominem ad fatuos gestos:
et ad puerilia opera. quod homo ita fatue et
pueriliter habet se in verbis et factis. ac
si esset fatuus vel scurio. **Q**uarta filia
est ebrietudo mentis. id est in vulgaris.
dūsinnigkeyr: das ist zerstörung der ver-
nunft. oder der bescheidheydt. quia ex
gula ratio obtenebratur quod nescit quid fa-
cit. In signum huius homo melius fa-
cit quicquid debet facere cu[m] est ieiunus
cum est repletus. **D**uo quo sciendum
Est Hermannus de schilditz: quod si homo
ex gula et ebrietate voluntarie sensus ei-
briarivult. et siquidem per talem ebri-
tatem homo impeditatur ad consideran-
dum super his que necessaria sunt salu-
ti. per que potest vitare peccata et dam-
nationem: non est dubium talem ebri-
tatem esse peccatum mortale quod est con-
tra charitatem dei et contra rationem pri-
orie salutis: quia homo ex necessitate di-
ligere tenet. **A** **Q**uinta filia est in-
epta leticia: id est lascivia carnis. sine ge-
stus corporis inordinatio lasciviam et levi-
tatem mentis demonstrans. **D**uo quod no-
tandum quod quando aliquis in epe leta-
tur de his que ex specie sua mala sunt si-
c ut dicitur Proverbiis. **i**. Letantur cu[m]
male fecerint. et exultant in rebus pessi-
mis. **T**unc certum est: quod in epta leticia

ex subiecto sortitur reatum peccati mortali-
talis. quod tales letantur de quibus valde
dolendum esset. **S**imiliter patet illud si
ad scurilitatem assumuntur aliqua que
semper mala sunt. vel que vergunt in no-
cumentum proximi vel contemptus dei
Item si quis ad talia ita vehementer af-
ficiatur quod non potest ea dilectione dei
vel proximi derelinquere: patet quod peccat
mortaliter. **H**i quis tamen inepte letet
vel scurilitatem exerceat. neccamen
contra charitatem dei vel proximi faces
re attemptet veniale est.

Quomodo gula occultat se sub tri-
plici specie virtutum.

Gula occultat se sub triplici spe-
cie virtutum. **E**t primo sub spe-
cie liberalitatis et maxime in il-
lis qui gulam celebrantes dicunt: deus
omnia dedit aadvus hominum. et omnes
res fecit propter hominem. **E**t ideo ma-
lum esset quod res faciat propter hominem hu-
manos sui perirent. **V**nde Gregorius
in moral. **V**entris in gluuies cor deus
etum quasi ex ratione solet exhortari: cu[m]
dicit ad celum deus omnia condidit. et quod
satiani cibo respuit non aliud quam conces-
so muneri contradicit. **R**emedium con-
tra hanc occultationem est cogitare: quod
deus oia non propter vnum hominem cre-
avit sed etiam propter alios. **V**nde contra
ordinem rerum et prouidentiam diuine
ordinationis est quod vult oia degluti-
re. **E**t sic sunt diversae conditiones ho-
minum: sicut etiam diversa cibaria. sic quod vi-
nusquisque potest inuenire cibum sibi com-
petentem. de quo necessitatem sumere
potest. et alios etiam suas necessitates su-
merere permitrat. **C**ecido occultat se sub
specie necessitatis Gregorius in moral.
Cum sic voluptas sub necessitate se pal-
liat: vix eam perfectus quisque dijudicat.
Remedium contra hanc occultationem
est cogitare hoc: quod semper Augustinum et etiam
philosophum. **N**atura paucis con-

De peccato

renta est. sed consuetudo multa necessaria facit: Ideo dicitur Eccl. 29. Initium vite hominis est panis et aqua. Ergo attendendum est ad sumendum alimento. sicut ad medicamenta. Aug. p. 2fess. Hoc me docuisti domine: ut quemadmodum ad me dicamenta: sic ad alimenta sumpturus accedam. Et quod nunquam accedat propter satietatem: sed semper se retrahat circa appetitum et non sinat perire concupiscentiam et delectationem nature: sed potius consideret quantum necessitatis sufficiat ibi sistat. Sed quia difficile est suare: ideo frena gutturalis sunt temperate retinenda. Aug. p. 2fess. Et quis est dominus qui non rapiatur aliquem extra metas necessitatis. quis est ille magnus et glorificet nomen tuum.

Certio occultat se sub appetitu ciborum abiectione: cum immoderate appetuntur et sumuntur. Gregorius in moralibus. Neque enim cibus: sed appetitus in vito est. Unde et laudiores cibos plenius sine culpa sumimus: et abiectiones non sine reatu conscientie degustamus: hinc est quod esau per lenticulam prematus perdidit. Et helias in heremo carnes comedendo metis virtutem suavit. Primus homo etiam temptatus fuit non devino sed de pomo. Hic qui nimis appetitum habet ad grossa cibaria. ex hoc quandoque non credunt se peccare. cum tamen hoies etiam quoadog in grossis cibariis delinquent. Unde Hermannus schilditz dicit quod immoderata concupiscentia edendi vel bibendi potest esse tam in concupiscentia cibaria quam in vilibus. scilicet quod aliquis in cibo nimium delectetur: vel nimis cibum cupiat. sicut esau lenticulam. de qua habef. Gen. 25. Da mihi de bac coctioe russa alioquin moriar. Nota quod ad obsecundum quod homo in quietate sumedit cibum semper teneatur in freno rationis: nam in cibis delectabilibus: quam etiam in grossis duo requiruntur. Primo quod homo semper sequatur rationis ductum et non edacitas appetitum: ut dicas cuius apostolo ad philippenses. Quod saturari et esuri: scio

abundare et penuriam pati. Sic scilicet non sumat cibum secundum appetitum: sed secundum mensuram rationis. Secundum est quod homo semper de donis sibi diuinitus concessis nihil sibi ascribat. sed rotum deo attribuat. et opera quod sumit quasi a manu dei se sumere cognoscatur et recipiat. sic pauperrimi hospitali cum gratiarum actione recipit cibum sibi misericorditer porrigit quo nutritur. Et semper mente per gratiarum actionem ad deum eleuet sic quod nunquam ciborum delectationi appetitum immerget. hec faciens reatum vitabit: et meritum cumulabit.

Remedia gule sunt sex.

Equitur de remedij communib; contra gulam et ebrietatem. Quod primo est meditatio mortis. Unde Augustinus in libro exhortationum. Nihil sic reuocat a peccato quam frequens mortis meditatio. cum scilicet quis pre cogitat. quod corpus suum dabat spiritibus in escâ. Quid enim dicemus de gulosis hominibus impinguates corpora sua cum cibariis delicatis: nisi quod sunt cocivermum preudentes vermis ut escâ desuis corporibus impinguatis habeat. Unde Berninus. Si diligent consideres corpus tuum. quid per os. quid per narres. ceterosque meatus corporis exeat: vilius sterquilinium nunc vidisti. Unde ergo superbis homo cuius conceptio culpa. nasci pena. labor vite mori post hominem vermis. post verme fetor horror. Hic in non hominē vertitur omnis homo. Hoc aduertere deberet gulosi: et sic erubescere corpus suum cum delicatis cibis impinguare. Unde Augustinus de verbis domini sermone. v. Preciosus cibus ad te intrat. quid sit cum intrauerit. Non nos si specula haberemus inventre de cibis preciosis erubesceremus. Secundum remedium est considerare male que homini ex crapula eveniunt. Nam triplex mors sequitur ex crapula. Prima est mors anime: quia gulosi et ebriosi oce-

onata rida

cidunt animas suas. Unde beat^o Au-
gustinus. Sicut expirat corpus cū ani-
mam foras emittit: sic expirat anima.
cum deum amittit. et hoc contingit qn/
do homo sūm carnem crapulose viuit.

Unde apostol^o. Si sūm carnem vixeris:
moriemini. Unde etiam Hieroni-
mus. Nostens curis sordidam animam
reddit. Sed a mors est mors corporis.
Unde Ecclasiast. xxvii. Propter cra-
pulam multi obierunt: qui aut abstinēs
est: adiiciet vitam. Tertia est mors cor-
poris et anime simul post iudicium. Ex-
emplum de epulone: ut haberetur Luce
xvi. Qui quotidianē epulabatur splendi-
de. et post mortem suam sepultus est i in-
ferno ubi torquebitur famer sit: hoc p^r
ex eo quia iam ultra mille annos. p gue-
ta aque rogavit dicens. Pater abraam
mitte lazaram ut intingat extremum di-
gitū sui in aquā ut refrigeret linguā meā
quia crucior in hac flamma. R

Tertium remedium est considerare pe-
nuriam miseriam christi. Quia qui ie-
junia christi p̄cet: defacili a gula absti-
nebit. Et nota q̄ christus tribus vicib-
esurij. Primo em cum quadraginta di-
ebus et noctibus iejunauit. et tunc hā-
buit aliud ad comedēdum nisi lapides
quando temptator dixit ei. Si fili^o dei
es Aliavice esurij. et non habuit nisi fo-
lia. sicut legitur Matthei. xxi. de fical-
nea: quonon habuit nisi folia. cui chri-
st^o maledixit. Terciavice esurij et sitiue
scilicet in sua passione quando dixit Si-
tio. Tunc enim non habuit nisi acetum
et sel ad comedendum et bibendum. Un-
de psal. Dederunt in escam meam fel.
et in siti mea potauerunt me acero.

S Quartum remedium est considerare
fercula. et potum damnatorū. Pro quo
notandum q̄ gulosi habebunt triplicia
fercula. Primum ferculū est famēs.
Unde ps. Famē patientur ut canes
Unde esa. ix. Unusquisq; carnem bra-
ebij sui vorabit. I^r p̄ enim famē et do-

lore. Scōm ferculū est eterna mors:
Un p̄s. Mors depascet eos. et hoc est
valde miserabile. quia semper morientur
et tamen nunq; finaliter mori possunt.

Un Apoc. ix. Mors fugiet ab eis. qz
si mors corporalis (que est nisi separatio cor/
poris et anime) si hominē torquet. q̄ nec
stare nec sedere nec loqui potest.

Quid tūc mors eterna faciet in damnatis Un
Job. xv. Consumat mors fortitudinem
eius. Exemplum patr^o de debilitate p̄/
senti. que si sic debilitat fortissimos quā-
to magilla mors amara reddet illa cor/
pora debilia ad resistendum et ad se mo-
uendū. Tertiū ferculū sunt carnes de
cocte et assae Un Job. xxii. Transibunt
ab aquis niuum. Cum em in frigore
sunt: tunc congelat ex nimio frigore ling/
ua eorū. et sic comedent eam quasi car/
nes coctas. Cum aut in calore detinen-
tur: tunc ex nimio calore assatur et crema-
tur lingua in ore ipsorum. et sic tunc eā co-
medunt quasi carnes assas Un Apoc
xvi. Reducabāt linguas suas pre do-
lore. Quis aut erit potus damnatorū
ostendit p̄s. dicens Ignis sulphur spūs
et c. Quia sicut viñū penetrat membra
et letificat cor homīs. sic potus infernal
rotum hominē penetrat et eū ab intra
et ab extra cōtristat. T Quintū
remedium est. q̄ reddituri sumus deo rō/
nem de omnibus inutiliter et superflue ex-
pensis vscq; ad minutissimum q̄drātem.

Quia sūm veram iusticiā dei homo bi-
bens haustum aque sine causa et necessi-
tate: de hoc redditurus est rōem. O qd
tunc dicturi sunt q̄ rodenarios: immo
grossos et florenos gulose et ebrios expē-
derūt. qui quādoq; a manevscq; ad ves-
peram: immo quādoq; noctem supad/
dunt. et sic in taberna sedent. et se cum vī
no supfluere plent. et siccō inebriāt. de q̄
bus omnibus districtam reddituri sunt
rationem. Ergo quilibet christianus ri-
mens deum nunq; sine causa et necessi-
tate et utilitate deberet bibēnū haustum

L 5

De peccato

Essem in comedendo et bibendo debet quod rere sustentationem nature. **Vñ Aug'** de verbis domini. **S**i quid manducas et bibas ad refectorem et recuperatorem membra: tunc tuus cibus et potus laudat deum.

A **C**extum remedii est considerare eternam cenam nobis in celo preparata: ubi habemus fercula magna: fercula multa: fercula dulcia: et fercula preciosa. **P**rimo fercula magna quod corporis et animae ibi pascit. si cur hic in pienti tantum guttur: imo et post gutturis tantum cibatur cum pienti cibo. **Q**uid cum cibus ad ventrem venerit: amodo non sapit. Item si unus tibi pro labore totum mundum daret: satis esset quem deus solo verbo creavit. quia dixit et factas sunt. **Q**uid tunc cum tibi celum dabit cum gaudiis suis: ubi apponet dilectionem suam ut magnum gaudium interficiat. **A**nde dixit discipulus suis **G**audio parare vobis locum. **S**ecundo habebimus ibi multa fercula: quia tot quantum sunt sancti et angeli in celo: quorum numerus est nobis ignotus. **Q**uia sicut nec stellas caeli: nec guttas maris: sic nec numerum sanctorum aliquis nos tam numerare poterit. **Vñ apoc. 7.** **I**psi turbaz magnam quam nemo dinumerare poterat. **E**t de quolibet sancto qualibet nostrum magnus gaudium habebit. quod nos sumus et diligimus nos alterutrum. sic quod nunquam mater in presenti sic dilexit filium suum in nigenitu. **E**t sic ex nimia charitate fratrem anselimum. **U**nusquisque inter tuum gaudet de alterius gaudio in quaenam de suo proprio. **E**t ergo quicquid in non habet in seipso: hochabet in alio. **A**nde Gregorius. **E**x illi sancte et perfecte charitatis merito fieri quisque habetur in alio: quod non habet in proprio merito: ergo quicquid alij habet hoc eum erit ex sincera charitate. sicut quod habet hunc unum membrum coniunctum eum alijs. sic erit in celo inter sanctos. Item tantum gaudium habebit quis deo sancto: quod si mille annos deo seruisset: per-

tantum spacium temporis deo non plene debet satifacisset. ergo si totus mundus esset illius homines: tunc potius vellet illo carere quam gaudio illo purari quod de uno solo sancto potest habere. **T**ertio habebimus ibi fercula dulcia: sic quod talis dulcedo est hic ignota. **Vñ ps.** **Q**uia magna multitudo dulcedinis tue domine: quia abscondisti timores te. **I**dem. **P**arasti in dulcedine tua paupiri deus. **A**postolus xix. **B**eatique ad cenan agni vocati sunt. **E**tiam prout in sanctis quod tanta sustinuerunt. **Vñ pauperibus** vidit gaudia celi. et postea dixit **N**ostri sunt dignae passiones huius temporis ad futuram gloriam que tecum. **S**icut tribulaciones et oem paupertatem quod sustineret: in super et omni die millesies morerent: adhuc coidignum non fecisset. **A**nde **H**iero. in epistola. **N**ullus labor durus: nullum temerarius longum videlicet debet quo gloria eternitatis acquiritur. **Vñ Christus.** de recuperatione lapsi. **S**i quotidie oporteret nos tormenta perferre: si ipsam gehennam paruo tolerare per eo ut ipsum christum videre possemus in gloria et sancto eius numero sociari. non erat dignum pati omne quod triste est. modo ut tam boni tantorum glorie participants haberemur. **Q**uarto habebimus ibi fercula preciosa. quia de me databit se nobis in primis. **E**t si creatura a deo creata potest letificare hominem **C**eteri gratia: sicut aurum auarum. et honor et potestas et vestes preciosas superbum. cibus preciosus et vinum bonum gulosum. et sic de alijs quid tunc creator potest. **T**antum sunt enim gaudia caeli quod si celum aperiret et minimum gaudium alicuius pulsancti videre: quod quis remota a nobis sunt. tam totus mundus hoc gaudium sustineret non posset. **S**i autem possibile esset quod sufficeret posset: tunc nullum cor esset adeo triste quoniam ex hoc letificaret. immo si interim in igne arderet vel in glacie staret. vel etiam ipsam mortem corporis sustineret. de his omnibus nihil interim sentiret. **Q**uid tunc erit cum nos illuc venerimus et cum deo

et cum omnibus sanctis gaudebimus. Item deum videre est ita delectabile. qd
brius Augustinus dicit qd potius vellat esse in inferno et deum videre: qd in celo et tei visione carere. Unde angeli iam quasi per septem milia annorum deum viderunt. et si ad istum oculi deberent priuari visione dei: nimis grane esset eis. Quavis enim angeli hic mira operentur et nobis frequenter seruiantur. tamen semper deum contemplatur. Quod Math. xvii. Angeli eorum semper vident faciem patris mei qui in celis est. Item de hac visione et de dulcedine eius dicit ps. Quoniam mille anni auctor oculos tuos tanquam dies hesterna que preteriit. ubi dicit glo. qd nunquam aliqua dies tam gaudiose consumpta est in presenti quam milie anni breviores estimantur in celo. Itē in hac visione implebitur desiderium hominis. Unde ps. Hoc iabor cum apparerit gloria tua. Quia in celo quilibet satiatitur: siue sit magni meriti siue parvius qd quilibet contentat instantem qd non potest plus desiderare. Exemplum de va se magno quod potest continere viginti vrnas vini: cu habet easdem plenum est et non potest plus recipere. Similiter de vase parvo quod potest continere unam somam mesuram: cu habet illam tunc plenum est et contentat ita bene in una mensura sicut magnum vas in viginti vrnis. Sic est de sanctis magnis. sicut de sancto Petro vel Paulo vel Dominicoy vel sancto Francisco. qui habent magnaya sa. id est magna merita. Et denob qui sumus quasi parva yasa cum quis meritis. Unus Aug. libro. xxij. de ciuitate dei. Ideo deus erit finis desideriorum nostrorum. qui sine fine videbitur: sine fastidio amabitur: sine fatigatore laudabitur. Idem eodem libro Quod deus preparavit diligentibus se fidei non caput. spem attingitur. charitate non comprehenditur. desideria et vota transgreditur. acquiri potest. estimari non potest. Exemplum de gaudibz celi. Legitur qd in ecclesia beati

Petri colonie cu esset quedam obessa: cotigit ad illam aliam obessam superuenire. Proxima contra aliam cepit insurgere. et clamoribus et tumultibus se afficere. demoni dicerebat. Misericordia quando in celo ruimus. Alter respondit. quare fecisti. Quod illa adhuc quasi penitundinis verba pferrent: alter subiuxit. Tace. ista prima nimis est sera. Et idem demon interrogatus a circumstantibus. qd facere vellat ut sic ad celum redire posset. Respedit ei. Si esset collina ferrea et rasoribus et clavis acutissimis armata a terra usque ad celum erecta usque ad diem iudicij: si carnem haberet in qua sic pati possem: me per illam trahere vellens nunc ascendendo: nunc descendendo dummodo puenire possem ad gloriam dei. de qua propter supbia meam cecidi.

De Luxuria.

Luxuria detestanda est. quia est peccatum nocuum valdet in corpe qd in anima. Unde apostolus. i. ad Corin. vi. Qui fornicatur in corpus suum peccat. qd luxuria primo maculat ipsum corpus. Omnes enim peccata maculant animam. sed ills corpus et anima. Unde etiam Innocentius de vilitate conditoris humanae. Luxuria non solum maculat animam. sed feedat personam. Unus luxuriosus iam habet quodammodo gehennam in seculo. Ie fero rem luxurie. et ignem concupiscet. Ideo luxuriosus comparatur porco. qd plus delectatur in luto luxurie qd in floribus castitatis. Qd libenter deberemus corporis nostrum in puritate seruare. quia quanto purius nunc seruatur: tanto gloriosius in futura resurrectione erit. Et quanto impurius: tanto plus tunc fetebit si sic decebit. Est enim luxuria peccatum fetens. non solum coram hominibus. sed etiam coram angelis. Quia angelis sunt puri qui nos custodiunt. igitur non modicum